

* g a l e r i e
s m e č k y

Ve Smečkách 24,
110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)

Otevřeno:
úterý - sobota
11.00 - 18.30 hodin
tel.: +420 222 210 268
tel./fax: +420 222 210 272
e-mail: galerie.smecky@ppra.cz

Navštivte výstavu Libora Fáry

"Držíme pozice"

od 21. června 2006 do 30. září 2006.

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ i VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

**Činoherní
čtení**

Ve Smečkách 26, Praha 1

ŘÍJEN 2006

*Pavel Landovský
slaví 70. narozeniny.
Blahopřejeme*

Premiéry

David Mamet

AMERICKÝ BIZON

American Buffalo

Odborníci. Profesionálové. Tři muži na svém místě.

Překlad a režie: **Ondřej Sokol**

Dramaturgie: **Roman Císař**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Katarína Hollá**

Hudba: **Jan P. Muchow**

Hrají: **Petr Nárožný, Michal Pavlata, Marek Taclík.**

Premiéra 26. října 2006

Těžiště dramatiky **Davidu Mameta** tkví ve hrách ze sedmdesátých a osmdesátých let. Protagonisté jeho her jsou většinou drobní podvodníci, zloději a jiní deklasovaní jedinci, vegetující na okraji společnosti. Mamet je i autor filmových příběhů a scenárista, divadelní teoretik, pedagog a režisér, píše také prózu. Zatímco v dramatické tvorbě dominuje velkoměstská tematika, jeho největší prózy se odehrávají na venkově, kde se projevuje kult civilizací nezkaženého silného muže, připomínající Hemingwaye.

(...) Hrdiny Mametových her sice často bývají „ti neúspěšní“ (oblibeným tématem je „krach amerického snu“), zdůrazněna je však rovina individuálních selhání a sebeklamů, což je odlišuje od klasických levicových, sociálně kritických autorů; stejně tak se ale Mamet rozchází i s novou „politicky korektní“ generací sedmdesátých a osmdesátých let. (...) Jeho hry sice mohou na první pohled působit téměř popisně, jako „záznamy“ jalových rozhovorů, Mamet však kromě skvělé práce s jazykem dokáže velmi účinně zacházet i s napětím, vznikajícím z n souladu mezi skutečností a tím, jak jeho protagonisté sami sebe vidí nebo jak se snaží prezentovat. (...)

Vladimír Mikulka

Katarína Hollá

Ondřej Sokol

Roman Císař

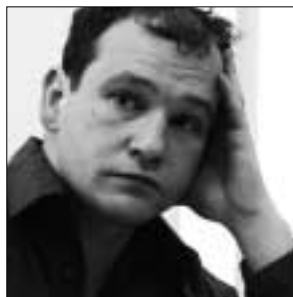
Adam Pitra

Petr Nárožný

Michal Pavlata

Marek Taclík

Jan P. Muchow

Molière

AMFITRYON

Amphitryon

Překlad: **Vladimír Mikeš**
Režie: **Martin Čičvák**
Dramaturgie: **Martin Kubran,**
Roman Císař
Scéna: **Tom Ciller**
Kostýmy: **Nina A. Stillmark**
Hrají: **Pavel Kikinčuk, Petr Bláha,**
Matěj Dadák, Marika Procházková,
Eva Novotná, Jiřka Ježková, Luboš
Veselý, Otmar Brancuzský.

Premiéra v listopadu 2006

Tvrdí se, že v indické literatuře existuje zajímavá, ale navýsost nepřístojná povídka o tom, jak jeden bůh vzal na sebe podobu jiného muže a v jeho nepřítomnosti mu svedl ženu. Když se muž vrátil, soud uspořádal milostný souboj obou soupeřů, aby zjistil, kdo je pravý manžel; v souboji pochopitelně zvítězil bůh. Migrující námět o bohu, který přijal lidskou podobu, byl zpracován řeckým autorem Euripidem a římským Plautem. Také Francouzi ho převzali a dramatik Rotrou napsal hru nazvanou *Dvojnici* (*Les Sosies*), která byla uvedena v roce 1636. Molière čerpal ze všech jmenovaných autorů a napsal veršovanou komedii s originálními rýmy *Amfitryon*. Sahrál ji poprvé 13. ledna 1668. Komedie *Amfitryon* v novém překladu **Vladimíra Mikeše** bude po *Misantropovi* druhou molièrovskou režii **Martina Čičváka** v Činoherním klubu.

Doušky

F. M. Dostojevskij: *Zločin a trest*

- 27. září vysílá Česká televize v cyklu *Příběhy slavných* dokument o **Miroslavu Macháčkoví**.
- 31. srpna byl uveden do kin debut režisérky Marty Novákové MARTA s **Petrou Špalkovou** v hlavní roli.
- 7. září má premiéru film Jana Hřebejka **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** s **Emílií Vášáryovou** a **Josefem Abrahámem**.
- V novém filmu Věry Chytilové **HEZKÉ CHVILKY BEZ ZÁRUKY** hrají také **Boleslav Polívka** a **Barbora Hrzánová**.
- Ve filmu **PRACHY DĚLAJ ČLOVĚKA** uvidíme **Ondřeje Vetchého,** **Michala Suchánka,** **Marka Taclíka** a další.

KATARÍNA HOLLÁ

je výtvarnicí kostýmů k filmům *Jana Hřebejka* (Pupendo, Musíme si pomáhat, Pelíšky, Šakalí léta), *Martina Šulíka* (Sluneční stát a Krajinka), *Jana Svěráka* (Kolja) a dalším. V září dokončí natáčení nového filmu s Alicí Nellis Právě dnes. Spolupracuje s režisérem *Davidem Radokem* (Národní divadlo - Lady Mackbeth Mcenského újezdu, *Divadlo Na zábradlí* - Popis jednoho zápasu). Má před premiérou ve varšavském divadle *Laboratorium Dramatu* (*Tadeusz Słobodzianek*: Malambo). V Činoherním klubu připravuje kostýmy pro inscenaci *Americký bizon*.

Katarino, jak to všechno začalo?

Táta, režisér Martin Hollý, mě do svého uměleckého světa nebral, protože to bylo jeho hájemství. V tom jsem byla jako pytláková schovanka. Pro mě byla důležitá moje prateta Elena Holéczy, textilní výtvarnice, která vystudovala ve dvacátých letech UMPRUM. Výjimečně navrhovala kostýmy pro divadla. Ráda jsem chodila k ní do ateliéru.

Jaká byla studijní léta na DAMU?

Moji spolužáci byli Lukáš Hlavica, Ivan Trojan, Kuba Zindulka, Honza Štastný, Monika Žáková, Mirka Pleštilová... Scénografie musí vycházet také z určité exaktnosti (jeviště, tělesná dispozice herce atp.) a my jsme měli to štěstí, že nás to učili ti nejlepší. Jak sladit zdánlivě protichůdné vztahy mezi tvorbou a nezbytnou exaktností této disciplíny během procesu tvorby kostýmu, scény a inscenace. Albert Pražák, Irena Greifová, Jarmla Konečná, Jan Dušek. Třeba sochu nás učil sochař Miloslav Chlupáč. Mívali jsme také večerní přednášky, kam chodili lidi, kteří by oficiálně nikdy nemohli překročit práh školy.

Co byly tvé první práce po škole?

Albert Pražák, šéf katedry, mi nabídnul, jestli bych nechtěla v rámci praxe asistovat Libuše Pražákové na kostýmech do seriálu *Dobrodružství kriminalistiky*. Šlo o různé kriminalistické příběhy a každý byl z jiné doby a jiného státu. Také tam bylo mnoho postav v komparech. Byl to báječný trénink. Hned nato jsem dostala nabídku od Fera Feniče na film *Zvláštní bytosti*.

V čem se liší navrhování kostýmů pro činohru a operu?

Osobně rozdíl vnímám v tom, že v činohře jsou charaktery postav víc filigránsky vykreslené. Opera je pro mě velké plátno, kde vše vychází z hudby. Záleží ale na režisérovi. I činoherní režisér může udělat úplně plochý charakter a operní naopak může okouzlit činoherní až filmovou režii.

A jaká pravidla platí, podle tebe, ve filmu?

Kostým ve filmu respektuje režisérovu a kameramanovu koncepci. Řeší se na velký detail a vždy se musí s filmovým architektem pečlivě přemýšlet, v jakém prostředí se postavy setkají. Baví mě potkávat se ve vzájemném dialogu s týmem, který je schopen obohacovat režisérovu představu. To je pro mě to nejhezčí, když je prostor a čas scházet se, vymýšlet si a blbnout.

Vzpomínáš si, jak vznikaly kostýmy na inscenaci *Osiřelý západ*?

Byla to první spolupráce s Ondrou Sokolem. Vždycky se snažím představit si postavy z textu, ale nejlépe mi začínají ožít až přes konkrétní herce při zkouškách. Proto ráda chodím na Ondrovy zkoušky, protože umí dobře pracovat s herci. Dívám se na

M. McDonagh: Osiřelý západ (režie O. Sokol, 2002)

zkoušky a pak přinesu kostýmy a vyzkouším si je. *Pomalou ty figury sochám*. Není to ta akademická práce jako v opeře nebo ve velkém divadle, kdy namaluješ kostýmy půl roku dopředu a třeba se častokrát i spleteš.

Mám radost, že to představení stále žije, protože to je jedno z mých nejmilovaných děl.

Těšíš se na *Amerického bizona*?

Obsazení je jiskřivé.

Děkuji za rozhovor (peh)

M. McDonagh: Pan Polštář (režie O. Sokol, 2005)

PAVEL LANDOVSKÝ, herec, dramatik, režisér

slaví 11. září **70. narozeniny**. V letech 1966 – 1976 byl hercem a dramatikem Činoherního klubu. V roce 1969 režíroval Ewald Schorm v ČK jeho hru *HODINOVÝ HOTELIÉR*, ve které hráli Oldřich Nový, Miroslav Homola, Jana Břežková a František Husák. Po nucené emigraci v Rakousku, kde byl členem vídeňského Burgtheatru, hrál v ČK v první polistopadové premiéře *Václav Havel: Audience*. V prosinci bude mít premiéru své hry *Protentokrát zbohatnem v Národním divadle – v Divadle Kolowrat jako režisér i herec*.

Jsem chlap, co sem nynčko přišel s kyticí. Ta kytka je pro Tebe, Landáku, Ty Václave Václave první. Tam, co jsi míval šatnu, se teď líčí ženský, ale vždycky, když jdu tuhle Tvoji roli hrát, zastavím se na chvíli v místech, kde stával Tvůj stolec, připomenu si, že Vaška Vaškojc hraju i za Tebe, načerpám tam sílu z Tvé dávné přítomnosti a jdu se pokusit používat humor. K narozeninám Ti přeju dobrý kyprý buchty s cukrovou kůrkou, náky to pohlazení a voheň v kamnech. A aby na Tebe každá Tvoje tchýně byla hodná. Pak všecko jde a je spokojenost. Mám Tě rád. Tvůj Vašek Vaškojc, toho jména zatím poslední, Michal Pavlata.

A. P. Čechov: *Višňový sad* (režie Jan Kačer, 1969; s Jiřím Hálkem, Josefem Somrem, Věrou Galatíkovou a Viktorom Očáskem)

Role v Činoherním klubu

Ladislav Smoček: *Bludiště, Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho* (Houbař, Václav Václav / 1966), F. M. Dostojevskij: *Zločin a trest* (Lužin / 1966), Alena Vostrá: *Na koho to slovo padne* (Manžel / 1966), N. V. Gogol: *Revizor* (Hejtman / 1967), A. P. Čechov: *Višňový sad* (Lopachin / 1969), Voltaire: *Candide* (Baron, Námořník, Lékař, Hospodář / 1971), Maxim Gorkij: *Na dně* (Bubnov / 1971), Harold Pinter: *Návrat domů* (Lenny / 1972), A. P. Čechov: *Strýček Váňa* (Astrov / 1973), Carlo Goldoni: *Poprask na laguně* (Patron Vicenzo / 1973), Milan Calábek: *Doktor Faust* (Kašpar / 1974), A. P. Čechov: *Racek* (Trigorin / 1975), Ján Solovič: *Stříbrný jaguár* (Alois Křivý / 1975), Leonid Leonov: *Vlk* (Foma Kukujev / 1976), Václav Havel: *Audience* (Sládek / 1990)

V. Havel: *Audience* (režie Jiří Menzel, 1990; s Josefem Abrahámem)

SPOLEK ZTRACENÁ EXISTENCE

Alexandr Guha

**DENTÁLNÍ RAPSÓDIE
aneb stomatologická revue**

Rande orální perspektivou...

Pondělí 9. října 2006

Režie: **Alexandr Guha** / Technika: **Petr Reg's Lehnert**

V hlavních rolích: Zub, Zubař Řezák **Petr Kozák**, Zubní kaz **Vojtěch**

Bráník Dvořák, Plombička, Hanička **Nina Chromečková**,

Žvýkačka, Sestřička **Jana Jiráťová**.

Spolek ZTRACENÁ EXISTENCE vznikl od roku 1999 z dramatického souboru Gymnázia Přípotoční, v jehož repertoáru byla především klasická představení. V roce 2003 se studenti osamostatnili a dva roky poté uvedli toto své autorské představení. Vzbudilo zájem na divadelních festivalech v Čechách a podařilo se ho vtipně a stylově představit České stomatologické komoře. V současné době má Ztracená Existence asi 20 členů, kteří spolu tráví čas nejen při divadelních aktivitách. Několikrát do roka například vystupuje originální hudební těleso VDP na pořádaných Zábavách. Volný čas členů Ztracené Existence naplňuje řada zajímavých alkointelektuálních aktivit.

„Mladí, spontánní, bezproblémoví. Inscenace je rychlá, chytrá, herecky nápaditá.“

Vladimír Hulec, Šrámkův Písek

„Představení mělo zřetelnou strukturu i gradaci od pohledu z úst, přes ordinaci až k závěrečnému zápasu.“

Josef Tejkl, Náchodská Prima sezóna

„Ústřední nápad, zavánějící až prvkem ozvláštňení, dává možnost řady originálních a vtipných sdělení, gagů a nečekaných spojení.“

Milan Schejbal, Jiráskův Hronov

„Pokud bychom zůstali u diváckého ohlasu, řadí se Dentální rapsódie k nejúspěšnějším inscenacím letošního Hronova.“

Vladimír Mikulka, Jiráskův Hronov

Více informací o představení a o souboru na www.ztratence.wz.cz

ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005

Herec

pod drobnohledem

Co byl a co znamená v českém divadle Činoherní klub?

Na to při příležitosti 40. výročí jeho trvání hledá odpověď objemná kniha Činoherní klub 1965-2005, která může být velmi inspirativním čtením i pro současné amatérské divadelníky – zvláště pro ty, kteří preferují autorský typ tvorby. (...)

Ten tlustý svazek je těžký do ruky, ale kupodivu se dobře

čte. Svá témata si v něm najde každý, kdo se divadlem i jen trochu zabývá, i ten, kdo je má rád a rád je sleduje jako divák.

Vítězslava Šrámková, Amatérská scéna 4/2006

Vydal Činoherní klub ve spolupráci s Nakladatelstvím Brána a Divadelním ústavem. Knihu lze zakoupit v pokladně ČK za 430 Kč.

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Partneři Činoherního klubu

Na titulní straně Pavel Landovský a Jiří Hálek v Gogolově Revizorovi.
Redakce Činoherního čtení: Roman Císař, Petra Honsová a Radvan Pácl.

Foto: Miloň Novotný, BBC, Pavel Kolský, Martin Sršeň, Pavel Nesvadba,

Richard Čermák, Frank Roland-Beeneken, Yvona Odrazilová,

Karel Meister, archiv spolku Ztracená Existence.

Grafická úprava: Kateřina Skalníková a Martin Straka.